

Перевірте себе перед Песах

Вітання, друзі та брати, це доктор Боб Тейл від імені Церкви Божої, яка продовжує свою діяльність. Ви справді перевіряєте себе перед Песахом? Чи знаєте ви, що повинні це робити? Песах – це щорічне спомин смерті Ісуса Христа, спасителя світу. Перш ніж ми причастимосся символів Його розбитого тіла та Його пролитої крові, ми повинні перевірити себе. Це щорічна подія, яка відбувається на чотирнадцятий день після заходу сонця першого місяця священного календаря. Місяць, відомий як Авів або Нісан, який зазвичай припадає на квітень у більшості років. Іноді це може бути березень.

У будь-якому разі, ми повинні перевіряти себе. Якщо у вас є Біблії, можливо, ви захочете слідкувати за ними. Я почну з 1-го послання до Коринтян, розділу 11, бо звідки взялася ця ідея про те, що потрібно перевірити себе перед Песахом? Вона походить з Біблії.

Починаючи з 23-го вірша, 11-го розділу Першого послання до Коринтян, Павло писав: «Бо я від Господа прийняв те, що й вам передав». Отже, він навчився цього від Ісуса. Він каже: «Тієї ночі, коли Він був виданий, Він узяв хліб, подякував, розламав його та й сказав: «Прийміть, їжте: це тіло Моє, що за вас ламається; це робіть на спомин про Мене». Так само Він взяв і чашу після вечері, кажучи: «Ця чаша — Новий Завіт у Моїй крові. Це робіть кожного разу, коли тільки п'єте, на спомин про Мене. Бо кожного разу, коли ви їсте цей хліб і п'єте цю чашу, смерть Господню звіщаєте, аж поки Він не прийде».

І як часто це робили? Робилося це раз на рік. Вірш 27 «Тому, хто їсть цей хліб або п'є цю чашу Господню недостойно, буде винний супроти тіла та крові Господньої. Але нехай людина випробує себе, і так нехай їсть цей хліб і п'є з чаші. Бо хто їсть і п'є недостойно, той їсть і п'є суд собі, не розрізняючи тіла Господнього. Через це між вами багато немічних і хворих, і багато хто спить. 31 Бо якби ми судили самих себе, то не були б суджені».

Отже, нам кажуть, що ми повинні перевіряти себе, і за те, чого ми не робимо, нас будуть судити. «А коли нас судять, то Господь карає нас, щоб не бути засудженими разом зі світом».

У будь-якому разі, ми повинні перевірити себе перед Пасхою. Ми не повинні бути подібними до світу. У Першому посланні Івана, розділі 2, починаючи з вірша 17, апостол Іван писав: «Не любіть світу, ані того, що в світі. Хто любить світ, той не любить Отця. Бо все, що в світі: пожадливість плотська, пожадливість очей та гордіня життєва, не від Отця, а від світу. І світ минає, і пожадливість його; а хто волю Божу виконує, той повік перебуває».

Доки ми живемо в цьому суспільстві, що перебуває під впливом сатани, будуть випробування та спокуси порушити Божий закон. Якщо ви читаете Перше послання Івана, перейдіть до другого розділу, до першого вірша цього розділу, тому що Іван писав щось про справжніх християн та про те, що вони роблять. «Діти мої, це я пишу вам, щоб ви не грішили. А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа, Праведного. Він є жертвою умилостивлення за наші гріхи, і не тільки за наші, але й за гріхи всього світу. З цього ми знаємо, що пізнали Його, якщо виконуємо Його заповіді. Хто каже: «Я знаю Його», а заповідей Його не виконує, той неправдомовець, і правди немає в ньому. А хто слово Його береже, то любов Бога справді вдосконалилася в ньому. З цього ми знаємо, що ми в Нім. Хто каже, що в Нім перебуває, той повинен і сам поводитися так, як Він ходив».

Якщо ви не прагнете дотримуватися Десяти Заповідей, ви не справжній християнин. Більше інформації з цього приводу можна знайти в безкоштовній брошурі англійською мовою на нашому вебсайті www.ccog.org.

Це не означає, що ми ніколи не грішимо. Якщо ви все ще читаете Перше послання Івана, поверніться до першого розділу. Я хочу прочитати вірші 8 та 10. «Якщо кажемо, що не маємо гріха, то обманюємо самих себе, і правди немає в нас. Вірш 10. Коли кажемо, що не грішимо, то чинимо Його неправдомовцем, і слова Його немає в нас».

Коли нас спокушають різні пожадливі обманювати, брехати в бізнесі, хвастоці, плітки, чинити перелюб чи щось інше, ми не повинні грішити. Якщо ми це робимо, нам може бути прощено. Тепер, як християни, і так, ті, хто справді покликаний і викуплений християнами, час від часу будемо грішити. Доки ми каємось і прагнемо подолати гріх, Бог приймає нас, застосовуючи жертву Ісуса, і Бог продовжує вести нас. Ми живемо під Його благодаттю зараз. Ніхто не гідний жертви Христа, але не святкувати Пасху — означає зректися Христа.

Щоб гідно святкувати Пасху, нам потрібно покаятися у своїх злих бажаннях і вчинках, зненавидіти гріх, за який Ісус мусив постраждати і померти, і працювати над тим, щоб сформувати свою волю так, щоб ми не йшли на компроміси з Божим законом.

Давайте перейдемо до 5-го розділу Євангелія від Матвія та прочитаємо деякі слова Ісуса, починаючи з 43-го вірша. «Ви чули, що було сказано: Люби ближнього свого та ненавидь ворога свого. А Я кажу вам: любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, добро творіть тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто кривдить та переслідує вас, щоб ви були синами вашого Небесного Отця, що на небі. Бо Він велить сонцю Своєму сходити над злими й над добрими, і посилає дощ на праведних і на неправедних. Бо коли ви любите

тих, хто любить вас, яка вам нагорода? Хіба й митники не роблять так само? А коли ви вітаєте лише братів своїх, що ви робите більше? Хіба й митники не роблять так само? Тому будьте досконалі, як досконалий ваш Небесний Отець».

Ми повинні вийти за межі культурної ввічливості будь-якого суспільства, в якому ми знаходимося. Самі по собі ми не можемо зробити себе досконалими. Вам не потрібно туди звертатися, але у Псалмі 18, вірші 32, сказано: «Бог — Той, Хто озброює мене силою і чинить досконалим мою дорогу».

Дотримання Песаху та розуміння того, що він символізує, а також прагнення дотримуватися всіх інших Божих законів, є життєво важливим для досягнення того типу досконалості, про який говорить Ісус. Давайте перейдемо до того, про що писав апостол Павло. Це Перше послання до Коринтян, розділ 5, і ми почнемо з вірша 6. «Ваша хвала не добра. Хіба ви не знаєте, що мала закваска заквашує все тісто?» Ми перевіряємо себе перед Песахом. Відразу після Песаху, вечір після Песаху, починаються Дні Опрісноків. Вони пов'язані між собою.

Вірш сьомий: «Очистіть же стару закваску, щоб стати новим тістом, бо ви безквасні. Бо наша Пасха, Христос, була принесена в жертву за нас. Тому святкуймо не зі старою закваскою, ані з закваскою злоби та лукавства, але з опрісноками чистоти та правди».

У нас є буклет під назвою «Чи варто вам дотримуватися Божих святих днів чи демонічних свят?». Багато людей не розуміють, що таке Божі святі дні. Вони не знають, коли вони відзначаються. Вони не знають, що вони таке. Вони не знають, чому вони існують. Ця конкретна книга охоплює все це, включаючи календар, який показує, в які дні вони припадають за римським календарем, оскільки саме ним користується більшість людей. Ви можете знайти цей буклет англійською мовою на нашому вебсайті.

Ми повинні очистити себе від старої закваски. Закваска є символом гріха та лицемірства, і ми повинні її видалити. Фізично ми фактично видаляємо закваску з наших домівок до початку першого дня опрісноків.

Не думайте, що ви настільки духовні, що вам не потрібно долати жодних проблем. Не думайте, що ви настільки духовні, що вам не потрібно щороку фізично видаляти закваску зі своїх домівок та транспортних засобів. Є уроки, які нам потрібно засвоїти.

У 2-му Посланні до Коринтян, розділ 13, вірш 5, чому б вам не піти туди? Це лише один вірш, але я думаю, що вам варто туди піти. Апостол Павло писав: «Випробуйте самих себе, чи ви у вірі, випробуйте самих себе. Хіба ви не знаєте самих себе, що Ісус Христос у вас? Хіба ви не визнані негідними». Отже,

перед Пасхою саме час для нас випробувати себе, як Павло писав в іншому місці.

Давайте перейдемо до Євангелія від Матвія. Зараз не всіх покликають, і люди іноді спантеличені цим. Євангеліє від Матвія, розділ 13, я хочу почати з вірша 10. «І підійшли учні й сказали Йому: «Чому Ти говориш їм притчами?» Він же відповів і сказав їм: «Бо вам дано знати таємниці Царства Небесного, а їм не дано. Бо хто має, тому дасться, і матиме він надміру; а хто не має, від того забереться й те, що має. Тому говорю їм притчами, бо дивлячись, не бачать, і слухаючи, не чують і не розуміють. І на них збувається пророцтво Ісаї, яке говорить:

«Ви чутимете, та не зрозумієте,
І дивлячись, ви будете бачити, але не побачите;
Бо затверділи серця цього народу.
Їхні вуха погано чують,
І очі вони заплющили,
Щоб не бачили вони очима своїми та не чули вухами своїми,
Щоб вони не зрозуміли серцем своїм і не навернулися,
щоб Я їх зцілив».

Зараз не весь світ покликаний. У нас є брошура під назвою «Чи кличе вас Бог», якщо ви вагаєтесь, чи покликані ви зараз. Наразі покликані лише обрані, і більше інформації про це є в книзі. У нас є інша інформація про те, коли будуть покликані інші. Частина цього висвітлена в книзі, згаданій раніше, під назвою «Чи варто вам дотримуватися Божих святих днів чи демонічних свят?».

Божі святі дні обертаються навколо сезону жнив у Палестині. Весняні жнива, які символізують обраних, показують, що лише деякі покликані зараз. Решта отримують свою можливість після повернення Ісуса, що і символізують осінні жнива. Тверезий факт полягає в тому, що ми були покликані мати особливе покликання в цей час, бути гідними попереду світу, щоб Бог і Христос могли використовувати нас, щоб допомогти нести знання та спасіння решті людства.

Це одна з причин, чому Бог турбується про нас, коли ми наближаємося до Песаху. Це важлива частина Його плану, і Він турбується про наше ставлення. Він хоче знати, що ми повністю віддані Йому.

Якщо це не ваш перший Песах, чи подолали ви щось з минулого? Чи дуже старалися? Ви можете задатися питанням, що означає розпізнавати тіло Господнє, або як можна їсти та пити негідно? І як ми їмо чи п'ємо осуд самим собі? Зважте на те, що Бог хоче, щоб ми щороку на Песах виділяли дуже основну, елементарну перспективу. Він хоче, щоб ми зосереджувалися на елементарному понятті, коли починаємо знову переживати його план спасіння для людства. Це

елементарне поняття — Його любляче спасіння. Саме в цьому полягає суть плану; незалежно від того, чи стосується він нас, чи решти світу.

Отже, брати, Песах — це час для нас, щоб засвоїти елементарні заповіді нашого власного спасіння та наших власних стосунків з Богом та Його роботою. Це час для самоаналізу. Час подивитися на себе. Ми можемо бути настільки поглинені нашою роботою, повсякденними справами та життєвими відволіканнями, що забуваємо про необхідність привести себе до ладу з Богом.

Перед Песахом точно не час зосереджуватися на гріхах інших. Не думайте: «О, мені не потрібно по-справжньому перевіряти себе; я просто вище за все це». Ні. Ви повинні зосередитися на собі. Саме в цьому полягає підготовка до Песаху. Можливо, саме тому деякі люди переживають більше випробувань і випробувань перед Песахом, бо Сатана не хоче, щоб ви перевіряли себе. Він не хоче, щоб ви наближалися до Бога. Біблія каже: наблизьтесь до Бога, і Він наблизьється до вас; спротивляйтесь дияволу, і він утече від вас. Сатана не хоче тікати від вас; він хоче йти до вас. Чим ближче ви до Бога, тим ближче він не може цього зробити.

Християнське життя не повинно бути статичним. У Першому посланні Івана, 5 вірші, сказано, що не потрібно туди звертатися, там сказано: «Хто ж перемагає світ, як не той, хто вірить, що Ісус є Син Божий?» Щоб перемогти це, потрібні зусилля. Давайте перейдемо до книги Об'явлення, розділу 2. Я зачитаю кілька віршів звідти, починаючи з вірша 7: «Хто має вухо, нехай чує, що Дух промовляє до церков. Переможцю дам їсти від дерева життя, що серед раю Божого». Тепер перейдемо до вірша 11.

«Хто має вухо, нехай чує, що Дух говорить церквам». Про це багато сказано в Об'явленні 2 та 3. «Переможцю друга смерть не зашкодить». Якщо ви не хочете померти другою смертю, ви повинні перемогти. Давайте перейдемо до вірша 17: «Хто має вухо, нехай чує, що Дух говорить церквам». Багато людей, які називають себе християнами, не хочуть чути, що Дух говорить церквам. Вони не вірять в церковні епохи. Вони не хочуть дивитися на це, бо це може стосуватися їх. Вони можуть бути лаодикійцями. Можливо, їм доведеться змінитися. Навіть якщо ви не лаодикієць, вам потрібно змінитися. Ніхто з нас не є досконалим у цьому житті. Ми повинні прагнути досконалості.

Продовження: «Переможцю дам Я манну приховану їсти. І дам йому білий камінь, а на камені написане нове ім'я, якого ніхто не знає, крім того, хто його приймає». Тепер перейдемо до віршів 26 та 27. «А хто переможе та виконає діла Мої аж до кінця, тому дам владу над народами. Він пастиме їх жезлом залізним, і вони будуть розбиті, як посуд гончарний, як і Я отримав від Отця Мого; і дам йому ранкову зорю».

Об'явлення 3 вірш 5: «Переможець одягнеться в білий одяг, і Я не зітру імені його з книги життя, але визнаю ім'я його перед Отцем Моїм та перед ангелами Його».

Об'явлення 3 вірш 12: «Переможця зроблю стовпом у храмі Бога Мого, і він уже не вийде звідти. Напишу на ньому ім'я Бога Мого та ім'я міста Бога Мого, Нового Єрусалиму, що сходить з неба від Бога Мого. І напишу на ньому ім'я Моє нове».

І вірш 21 з Об'явлення 3: «Переможцю дам сісти зо Мною на Моєму престолі, як і Я переміг, і сів з Отцем Моїм на Його престолі». Вам потрібно дослідити себе, щоб ви могли перемогти. По суті, вам потрібно подолати сатану, його суспільство та власні пожадливісті.

А тепер перейдемо до Об'явлення 21, віршів 7 та 8. Ви бачите ще одну нагороду за це. «Переможець успадкує все, і Я буду йому Богом, а він буде Мені сином. А боягузи, і невірні, і мерзенні, і вбивці, і розпусники, і чаклуни, і ідолопоклонники, і всі брехуни матимуть свою долю в озері, що горить вогнем та сіркою, що є другою смертю». Невіруючі — це ті, хто не діятиме належним чином на основі віри.

Біблія вчить, що сатана є богом цього віку у Другому посланні до Коринтян 4 вірші 4, і що він обманює весь світ у Об'явленні 12 вірші 9. Як християни, ми повинні любити правду і не піддаватися обману сатани.

Ми розглянемо 17-й розділ Євангелія від Івана, починаючи з 16-го вірша, тож, можливо, ви захочете перейти туди. Я зачитаю кілька віршів.

Івана 17, починаючи з вірша 16: «Вони не від світу, як і Я не від світу. Освяти їх правдою Твою. Слово Твоє — правда. Як послав Ти Мене у світ, так і Я послав їх у світ. І за них Я освячую Себе, щоб і вони були освячені правдою».

Чи справді ви любите правду? Якщо так, чи робите ви те, що сказав Ісус у Матвія 6:33, а саме: шукати найперше Царства Божого в Його праведності? Чи справді ви шукаєте Царства Божого? Для тих, хто не впевнений, що це таке, у нас є брошура про це під назвою «Євангеліє Царства Божого». Ця брошура доступна приблизно 100 мовами. Якщо ви перейдете на вебсайти www.ccog.org Прокрутіть униз, і ліворуч ви побачите список мов. Якщо ви натиснете на мову, яку хочете прочитати, з'явиться книга та будь-яка інша література цією мовою, яка у нас є.

Давайте звернемося до Римлян 8, вірша 20. «Бо творіння підкорилося марноті не добровільно, але через Того, Хто скорив його з надією». Я віддаю перевагу старому перекладу цього уривку з Писання в перекладі короля Якова, де сказано: «Бо творіння підкорилося марноті не добровільно, але через Того, Хто скорив його з надією». Бо й саме творіння визволиться з рабства тління на славу свободу дітей Божих. Бо знаємо, що все творіння разом зітхнуло та разом мучилося в муках аж досі.

І не тільки вони, але й ми самі, що маємо первісток Духа, і ми самі в собі зітхаємо, чекаючи усиновлення, себто відкуплення нашого тіла. Бо ми спасенні надією, але надія, яка видима, не є надією. Бо коли людина бачить, то чого вона сподівається? А коли ми сподіваємося того, чого не бачимо, то з терпінням чекаємо цього». Отже, нам потрібно бути терплячими та чекати цього.

«Так само й Дух допомагає нам у немощах, бо ми не знаємо, про що нам молитися, як належить, але Сам Дух заступається за нас зітханнями невимовними». Ми повинні усвідомити, що ми стали плоттю і підвладні марноті чи суєті.

Сатана піддався своєму марнославству, і він навіть не став плоттю. Він обдурив себе. Ми не повинні піддаватися власному марнославству та схильності до самообману. Приділення часу самоаналізу допомагає нам. Бог хоче, щоб ми були кращими. І для цієї зміни в нас є надія. Апостол Павло у Посланні до Филип'ян 4 вірш 13 сказав: «Я все можу в Тому, Хто підкріплює мене, Христі».

Це не лише апостол Павло, який включає вас, як сказав Ісус у Євангелії від Марка 10, вірші 27: «Для людей це неможливо, але не для Бога, бо для Бога все можливе». Чим більше ми перевіряємо себе та підкоряємося Богові, тим більше ми рухатимемося до досконалості та розвиватимемо той тип характеру, який Бог хоче, щоб ми мали. Ви можете думати: «Я намагався, і я постійно зазнаю невдачі. Я просто не подолав це. Ви повинні продовжувати намагатися».

У Посланні до Филип'ян 1 вірш 6 апостол Павло був натхненний написати: «Той, хто розпочав у вас добру справу, завершить її аж до дня Ісуса Христа». Не сказано, що все буде зроблено одразу після вашого хрещення, чи через пару років, чи десятиліття. Це буде завершено до дня Ісуса Христа, тому ви будете працювати над цим постійно. Деякі речі ви подолаєте краще, ніж інші, але ми повинні зробити свою частину. Ми повинні витримати та подолати.

Перейдемо до Першого Євангелія Івана, розділ 3, починаючи з вірша 1. «Подивіться, яку любов дав нам Отець, щоб ми й дітьми Божими називалися! Тому світ не знає нас, що не пізнав Його. Улюблені, ми тепер діти Божі, і ще не з'явилося, ким будемо. Знаємо ж, що коли Він з'явиться, то будемо подібні до Нього, бо побачимо Його таким, Який Він є. І кожен, хто має на Нього цю надію, очищує себе, як чистий Він». Ми повинні очищати себе, що є частиною іспиту. Ми покликані бути дітьми Божими, щоб бути чистими.

Тепер я хочу перейти до Послання Якова, розділ 1. Я хочу витратити на нього досить багато часу, тому пропоную вам звернутися саме туди. Починаючи з вірша 21.

«Тому відкладіть усяку нечистоту та надлишок неправди, і з лагідністю прийміть слово, що в вас насаджено, що може спасти ваші душі». Отже, Яків каже християнам, що люди повинні бути християнами, відкинути усяку нечистоту та неправду. «Будьте виконавцями слова, а не тільки слухачами, що обманюють самих себе». Багато людей є слухачами та обманюють самих себе. «Бо хто слухає слово, а не виконує його, той подібний до людини, яка розглядає своє обличчя в дзеркалі; бо вона подивиться на себе, відійде та зараз забуде, яка вона людина». Отже, він не бачив проблем, які мав, або не дбав про них. «Хто ж досліджує досконалий закон свободи й перебуває в ньому, і не є забудькуватим слухачем, а виконавцем діла, той буде блаженний у своєму ділі. Якщо хтось із вас вважає себе побожним, і не стримує свого язика, а обманює своє серце, то його побожність марна. Чиста й непорочна побожність перед Богом і Отцем полягає в тому, щоб піклуватися про сиріт та вдів у їхній скорботі, і берегти себе чистим від світу». Ми намагаємося допомагати вдовам та сиротам. Різні люди критикують нас за це, що дивно.

Переходячи до 2-го розділу, вірша 1: «Браття мої, не тримайтеся віри в Господа нашого Ісуса Христа, Господа слави, з упередженням. Бо коли до вашої церкви ввійде чоловік із золотими перснями, в пишному одязі, і ввійде також бідний у брудному одязі, і ви звернете увагу на того, хто в пишному одязі, і скажете йому: «Ти сядь тут на гарному місці», а бідному скажете: «Ти стій он там», або: «Сядь тут, біля підніжжя моїх ніг»,

Ми іноді бачимо це у ставленні людей до різних неєвреїв, зокрема африканців та інших. До речі, я переважно неєвреїн, але я не африканець, принаймні, наскільки я можу визначити. Ми не повинні виявляти упередженість.

Далі йдеться: «Брати мої улюблені! Хіба Бог не вибрав бідних цього світу, щоб вони були багатими вірою та спадкоємцями Царства, яке Він обіцяв тим, хто любить Його?» Хіба Бог не зробив цього? Він зробив. Тож не зневажайте бідного та шануйте багатого. У вірші 8: «Якщо ви справді виконуєте царський закон за Писанням: «Люби ближнього свого, як самого себе», то добре робите; а коли дивитесь на особу, то чините гріх і Закон викриває вас як порушників».

Бо хто дотримується всього Закону, а в одному спіткнеться, той винний у всьому. Бо Той, Хто сказав: «Не чини перелюбу», сказав також: «Не вбивай». А коли не чиниш перелюбу, але вбиваєш, то став порушником Закону. Тож говоріть і робіть так, як ті, хто має бути суджений за Законом свободи. Бо суд без милосердя для того, хто не вчинив милосердя. Милосердя перемагає суд.

Багато людей відвідують наш вебсайт, читають наші матеріали та нічого з цим не роблять. Деякі люди дивляться наші відео; вони думають, що роблять достатньо. Вони не намагаються робити це Божим шляхом.

«Яка користь, брати мої, коли хтось каже, що має віру, але діл не має? Чи може віра спасти його?» Коли брат чи сестра нагі й позбавлені щоденної їжі, і хтось із вас скаже їм: «Ідіть з миром, грійтеся та насититесь», але не дасть їм необхідного для тіла, яка користь? Так само й віра, коли не має діл, мертва сама по собі». Знову ж таки, це одна з причин, чому ми підтримуємо вдів, сиріт та бідних.

Вірш 18 «Але хтось скаже: “Ти маєш віру, а я маю діла”. Покажи мені твою віру без твоїх діл, і я покажу тобі мою віру з моїх діл. Ти віриш, що є один Бог. Ти добре робиш. Навіть демони вірять — і тремтять! Але чи хочеш ти знати, безумний чоловіче, що віра без діл мертва? Хіба Авраам, наш батько, не виправдався ділами, коли приніс на жертвник свого сина Ісаака? Чи бачиш, що віра діяла разом із його ділами, і ділами віра удосконалилася? І збулося Писання, яке говорить: “Авраам повірив Богові, і це зараховано йому в праведність”. І його назвали другом Божим. Тож бачите, що людина виправдовується ділами, а не тільки вірою».

Це одна з причин, чому Мартіну Лютеру не подобалася саме ця книга Біблії. Вона суперечила деяким його вченням. «Так само й Рахав, блудниця, не виправдалася ділами, коли прийняла посланців і вислала їх іншою дорогою? Бо як тіло без духа мертво, так і віра без діл мертва».

Тож не обманюйте себе. Чиніть милосердя, дотримуйтеся Божого Царського закону та пам'ятайте, що віра без діл мертва. Це гарний час, щоб дослідити себе та усвідомити, що всі ми, включаючи вас, включаючи мене, маємо схильність до марнославства. Більшість людей не вважають марнославство небезпечним, а самообман – небезпечним. Я вже згадував раніше, що Люцифер піддався марнославству та самообману. Ви можете прочитати про це в Єзекіїля 28, вірші 12, 13 та 17.

Людство, навіть більшість тих, хто стверджує, що є християнами, не знає, що цей світ ще не є Божим світом. Бог дозволяє Сатані правити цим світом певний час. Він дозволяє Сатані спокушати людей їхніми власними пожаданнями. Давайте перейдемо до Другого послання до Коринтян, розділу 4. Сатана є правителем цього світу в даний час, і він засліплює людей від істини, яку вам було дано зрозуміти.

Починаючи з вірша 3: «Але якщо наша Євангелія й закрита, то закрита вона для тих, хто гине, кому бог цього віку засліпив розум, для тих, хто не вірить, щоб для них не засяяло світло Євангелії слави Христа, Який є образом Бога».

Отже, в нашому дослідженні давайте усвідомимо, яку природу ми маємо і в яку епоху ми живемо. Але, брати, для нас, Обраних, світло та розуміння прийшли через покликання Святого Духа Божого. Через безмежну Божу милість ВИ були

покликані як один з Його Обраних побачити себе та своє оточення такими, якими ВОНИ Є НАСПРАВДІ! Ви усвідомили, що ви грішник і не можете спасти себе самі.

Тепер перейдемо до 6-го розділу Послання до Римлян. Я бачив різних людей, зокрема тих, хто раніше був членом різних груп Церкви Бога, які виривали певні уривки з Писання з контексту та неправильно розуміли, що в них написано. Вони намагаються сказати вам, що вам не потрібно дотримуватися Десяти Заповідей, і різні подібні речі не застосовуються, бо ви перебуваєте під благодаттю, але в 6-му вірші 1 Послання до Римлян апостол Павло писав:

«Що ж нам сказати? Чи нам залишатися в гріху, щоб благодать примножилася? 2 Ні! Як же нам, що померли для гріха, жити далі в ньому? 3 Хіба ви не знаєте, що всі ми, хто охрестився в Христа Ісуса, охрестилися в Його смерть? 4 Тому ми поховані з Ним хрещенням у смерть, щоб, як Христос воскрес із мертвих славою Отця, так і нам ходити в обновленні життя».

Так, навіть після хрещення ми все ще не ідеальні. Ми робимо помилки. Оскільки ми знаходимося в Римлянам 6, давайте перейдемо до Римлянам 7, починаючи з вірша 15. Апостол Павло писав: «Бо що я роблю, я не розумію; що я хочу робити, того не роблю». Тож Павло каже, що я не такий добрий, як мав би бути, або як я хочу бути. «Але ненавиджу те, що роблю. Якщо ж роблю те, чого не хочу, то погоджуюся із Законом, що він добрий». Тож, якщо у вас є якась проблема, яку ви постійно намагаєтеся подолати, але постійно зазнаєте невдачі, пам'ятайте, що у Павла було те саме. Просто продовжуйте намагатися.

«Але тепер це вже не я роблю, а гріх живе в мені. Бо я знаю, що в мені (тобто в тілі моєму) не живе добро, бо бажання є в мені, але чинити добро не знаходжу. Бо добро, яке хочу робити, я не роблю, а зло, якого не хочу робити, те роблю. А коли я роблю те, чого не хочу, то вже не я це роблю, а гріх живе в мені.

«Отож, я знаходжу закон, що зло перебуває в мені, в тому, хто хоче чинити добро. Бо я насолоджуюся Законом Божим за внутрішньою людиною». Павло насолоджувався Законом Божим, він не сказав, що він скасований. «Але бачу інший закон у членах моїх, що воює проти закону розуму мого та веде мене в полон закону гріховного, що в членах моїх. Нещасна я людина! Хто визволить мене від цього тіла смерті?»

Тож, він здався? Ні! У наступному вірші сказано: «Я дякую Богові через Ісуса Христа, Господа нашого! Тож розумом служу закону Божому, а тілом – закону гріха». Павло сказав, що він робить помилки, але Павло також сказав, що ви повинні досліджувати себе. Це не так, як ви думаєте собі: «Гаразд, у мене є ці проблеми, тож це нормально, я ніколи їх не подолаєш». Ні, сказав він, ви продовжуйте працювати над цим. Ви досліджуєте себе. Павло міг бачити глибину гріха, з яким йому довелося мати справу.

У Першому посланні Івана, 1-му вірші, 9-му, Іван писав: «Якщо ми визнаємо свої гріхи, то Він вірний і праведний, щоб простити нам гріхи наші та очистити нас від неправди всілякої». Ми згрішили, але не суперечили Йому. Ми не хочемо грішити, але помиляємося та помиляємося. Ми забуваємо, або, можливо, ми стали недбалими. Можливо, ми не продовжували молитися так часто, як слід було. Можливо, ми помилилися трохи раніше. Але якщо ми визнаємо ці гріхи, Він вірний і праведний, щоб простити нам наші гріхи.

Якщо ми перевіримо себе, то побачимо, які в нас є гріхи, зізнаємося в них Богові та попросимо Його простити нам. Він простить. Деякі люди хвилюються, що скоїли настільки погані гріхи, що Бог їм не простить. Я вже згадував про це раніше. Який гріх може бути гіршим, ніж з'ясувати, як вбивати християн, і йти в інші громади, щоб вбивати християн, коли це не ваша робота? Ви можете придумати якісь інші, гірші гріхи, але я скористаюся цим. Апостол Павло робив це. Коли він був Савлом, йому не потрібно було йти і робити це; він хотів це зробити. Тож, як ви думаєте, те, що ви зробили, гірше? Я так не думаю. Поки ви готові зізнатися у своїх гріхах, Бог вірний і справедливий і простить нам наші гріхи та очистить нас.

А тепер перейдемо до 2-го розділу Першого послання Петра, починаючи з 1-го вірша. «Тому, відкинувши всяку злобу, всякий обман, лицемірство, заздрість та всяку лихослів'я, немов новонароджені немовлята, прагніть щирого духовного молока, щоб ним зростати вам, якщо ви скуштували, що добрий Господь». Ми повинні зростати. Ви знаєте, що немовлята народжуються і ростуть. Ми повинні зростати.

«Пристаючи до Нього, як до каменя живого, відкинутого людьми, але вибраного Богом, дорогоцінного». Люди відкинули Христа, і люди відкинули всіх Його пророків, каже Петро, люди

відкинули Його, але не відкидайте Його. «І самі, як живе каміння, будуйтеся в духовний дім, царське священство, щоб приносити духовні жертви, приємні Богові через Ісуса Христа. Тому й у Писанні написано:

«Ось, я лежу в Сіоні
Наріжний камінь, обраний, дорогоцінний,
І хто вірує в Нього, той ніколи не буде засоромлений».

Чи соромитеся ви Ісуса та цієї церкви? Чи відкинули ви «всяку злобу, всякий обман, лицемірство, заздрість та всяке лихослів'я»? Чи усвідомлюєте ви, що ви — «живе каміння», з якого будується духовний дім? Чи стали ви міцнішим каменем духовно, ніж були минулого року?

Цього разу перейдемо до Другого послання Петра, розділу 3, починаючи з вірша 14. «Тому, улюблені, чекаючи цього, пильуйте, щоб Він знайшов вас у мирі, непорочними та бездоганними; довготерпіння Господа нашого вважайте спасінням». І так, вам доведеться страждати, і ми дізнаємося чому трохи пізніше в цьому посланні.

«Як і наш улюблений брат Павло, згідно з даною йому мудрістю, писав вам, як і в усіх своїх посланнях, говорячи про це, в яких є дещо важкозрозуміле, що невчені та нестійкі люди перекручують на власну свою погибель, як і решту Писання». Отже, так, є люди, які перекручують писання Павла, і вони не розуміють, що християни повинні прагнути дотримуватися Десяти Заповідей.

«Тож ви, улюблені, знаючи це наперед, стережіться, щоб вам не відпасти від власної непохитності та не бути зведеними оманию безбожних». І з відпадом від відступництва, яке вразило стару Всесвітню Церкву Бога наприкінці двадцятого століття, людей попереджали про це, але вони піддалися цьому. Тож що нам робити? Вірш 18: «Зростаєте в благодаті та пізнанні Господа нашого й Спасителя Ісуса Христа. Йому слава нині й навіки».

Бог хоче, щоб ми дотримувалися Його святих днів, які допомагають нам уявити Його план спасіння. Ми не хочемо мати нудний підхід до них. Я, мабуть, вже казав це раніше, але скажу ще раз. Пам'ятаю, роки тому, ще до того, як відступництво вразило стару Всесвітню Церкву Бога, я їхав кудись, щоб потрапити на перший або останній день служби опрісноків. Я, мабуть, трохи рутинно ставився до цього, ніби ми чути мемо одне й те саме і робитимемо одне й те саме, і ми всі це знаємо. Невдовзі після цього настало відступництво, і люди, які раніше вірили, що вони повинні дотримуватися Божих святих днів і дотримуватися Днів опрісноків, більше не вірили в це. Вони, очевидно, звертають увагу на послання. Я насправді звертав увагу на послання, але, як я вже казав, це було трохи рутинно. І сьогодні, мабуть, було дещо рутинно. Я використовував цю першу частину цих нотаток у попередніх проповідях. Але сьогодні я також можу поговорити про деякі інші речі, про які варто подумати, і про які я не говорив раніше. Тож, я не думаю, що ви чули все це раніше.

Ніхто насправді не гідний Песаху. Біблія каже, що ми повинні перевірити себе, бо всі ми не досягаємо успіху. Нам потрібно мати правильне ставлення. Чи, може, у нас неправильне? Давайте перейдемо до першого розділу книги пророка Агія. Він знаходиться у Старому Завіті. Я збираюся прочитати кілька віршів, починаючи з другого вірша.

Огій, розділ 1, починаючи з вірша 2: «Так говорить Господь Саваот: “Цей народ каже: “Не настав час, час будувати Господній дім””» Дехто думає, що час виконувати роботу минув. Вона була зроблена давно. Дехто думає, що їхнє життя

чудове, і їм більше нічого не потрібно робити. Дехто каже, що якщо немає великої, розкішної будівлі, як-от аудиторія старої Всесвітньої Церкви, то зараз не час нічого робити, але зверніть увагу на те, що сказано у вірші 3: «Тоді було слово Господнє через пророка Огія, кажучи: “Чи час вам самим жити у ваших будинках, обшитих панелями, а цей храм лежати в руїнах?” 5 Тому так говорить Господь Саваот: “Зверніть увагу на ваші дороги!” Дослідіть себе. Це походить безпосередньо зі Старого Завіту.

6 «Ви багато посіяли, а мало зібрали;
Ви їсте, але не маєте достатньо;
Ти п'єш, але не нап'єшся;
Ви одягаєтеся, але нікому не тепло;
А той, хто заробляє плату,
Заробляє зарплату, яку можна покласти в дірявий мішок.

Ви можете подумати: «Зачекайте хвилинку, особливо якщо ви живете в одній з багатших країн. У мене достатньо фізично, тому Бог благословив мене». Саме таке ставлення мають лаодикійці в книзі Об'явлення, розділ 3, вірші з 14 по 21. Огій говорив про фізичні речі, які відбуваються з цими людьми. Те саме відбувається і в духовному плані сьогодні.

Вірш 7: «Так говорить Господь Саваот: “Подумайте про ваші дороги! Підніміться на гори, принесіть дерево та збудуйте храм, щоб Я мав у ньому задоволення та прославився”. Що ж говорить Новий Завіт про храм? Це стосується церкви. Християни – це храм Божий. Ми повинні працювати разом; не лише для власного спасіння, а й для інших. Пам'ятайте, що ми повинні бути живим камінням, яке щось буде. Будівля має більше одного каменя. Якщо в ній лише один камінь, це не справжня будівля; це просто камінь. Це непродуктивний камінь. Ви повинні бути продуктивними. Будьте частиною роботи.

Господь каже: «Ви сподівалися багато, та вийшло мало; і коли ви принесли це додому». Лаодикійці думають, що їм достатньо. «Я розвіяв це. Чому?» — каже Господь Саваот. «Через Мій дім, що в руїнах, а ви кожен утікає до свого дому». У вас немає належного пріоритету, щоб донести Євангеліє Царства Божого до світу як свідчення. Ви виконуєте неправильну роботу. «Тому небо над вами стримує росу, а земля стримує свій плід. Насправді, те, що відбувається з лаодикійцями, це те, що вони не захищені від години випробування, яка прийде на весь світ, щоб випробувати світ. Ісус обіцяв такий захист філадельфійцям в Об'явленні 3:10. Багато людей не думають, що пріоритет виконання роботи важливий лише для них.

Я згадав Об'явлення 3 та Лаодикійців. У вірші 15 Бог каже: «Я знаю твої діла, що ти ні холодний, ні гарячий. Якби ж ти був холодний чи гарячий! Тож, що ти

літеплий, і ні холодний, ні гарячий, то виблюю тебе з уст Моїх. Бо кажеш ти: “Я багатий, розбагатів і нічого не потребую”». Наприклад, я вибрався з відступництва, я все ще вірний, я дотримуюся суботи, я дотримуюся святих днів, тож зі мною все гаразд. Мене ввели в оману інші люди; мені насправді не потрібно підтримувати справжню філадельфійську роботу. Ми вийдемо та підтримаємо якусь роботу, або, можливо, трохи роботи, або навіть взагалі не працюватимемо, якщо хочеш бути повністю незалежним.

Але Ісус каже: «і не знайте, що ви нещасні, нещасні, бідні, сліпі та нагі». У вірші 19 Ісус каже: «Кого Я люблю, тих Я картаю й караю. Тому будьте ревні й покайтеся». Він має на увазі, що ви повинні дослідити себе та змінитися.

Перед Днями Опрісного Хліба різні люди починають очищати свої будинки від закваски. Коли ми з дружиною вперше одружилися, ми почали за кілька місяців до цього. І в цьому не було нічого поганого, але просто фізичного очищення точно недостатньо. Нам потрібно духовне очищення. Ви, мабуть, проходили через це і казали: «Я намагаюся дотримуватися Десяти Заповідей, я намагаюся дотримуватися святих днів, я даю десятину, у мене є татування, я не стежу за астрологією чи різними іншими речами, і це добре». Ми сподіваємося, що ви робите все, що наказано робити християнину.

Ви також можете подумати, що я вже давно християнин, можливо, ви вважаєте, що в мене немає жодних гріхів, або, можливо, вони для вас не очевидні, але можуть бути речі, яких ви насправді не розумієте. Наприклад, ви скаржник? Що?

Давайте перейдемо до третього розділу Книги Плачу Єремії. Починаючи з 31-го вірша.

«Бо Господь не відкидає навіки. Хоча Він і завдає горя, проте Він виявляє співчуття за великою милістю Своєю. Бо Він не добровільно мучить і не засмучує синів людських.»

Бог не хоче, щоб ми страждали, але це трапляється; і вам може не сподобатися одна з причин, чому це трапляється. Давайте перейдемо до вірша 39: «Навіщо живій людині нарікати, людині на покарання за свої гріхи? Давайте дослідимо та дослідимо наші дороги та повернемося до Господа». Старий Завіт вчить, що ви не повинні нарікати на те, через що проходите. По суті, ви отримуєте покарання за свої гріхи. Іноді у вас є скарги не через те, що ви безпосередньо зробили. Це гріхи інших, і це вплинуло на вас, але є щось, чому вам потрібно навчитися з цього. Можливо, ви скоїли якийсь гріх і не отримали за нього прямого покарання, але Бог у Своїй мудрості вирішив, що те, як хтось інший вплине на вас, покарає вас за ваші гріхи.

Зверніть увагу, що там сказано, чому жива людина повинна скаржитися на покарання за гріх? Давайте дослідимо та перевіримо свої шляхи та повернемося до Господа. Отже, Плач Єремії говорить про те, щоб ми дослідили себе, наблизилися до Бога, і в результаті у вас буде менше нарікань.

Чи маєте ви віру, щоб повірити Богові та по-справжньому дослідити себе? Багато людей насправді не мають віри. Вони думають, що всі проблеми, які трапляються, не мають нічого спільного з тим, що вони зробили, і не пов'язані безпосередньо з їхніми гріхами. Це не так. Бог допускає певні речі, і якщо ми дослідимо себе та наблизимося до Нього, певні проблеми зникнуть, або в цьому віці, або в майбутньому.

Давайте звернемося до 1-го послання Петра, розділу 4 Нового Завіту, починаючи з 17-го вірша.

«Бо час настав, щоб суд почався з дому Божого; і якщо він починається спочатку з нас, то який буде кінець тих, хто не слухається Євангелія Божого? Якщо ж праведний ледве спасається, то де з'явиться безбожний та грішник? Тож ті, хто страждає за волею Божою, нехай віддадуть свої душі Йому, роблячи добро, як вірному Творцю».

Отже, як християни, ми стикаємося з виправленням суджень більше, ніж інші, хто зараз не є християнами. Це, здається, узгоджується з тим, що апостол Павло написав у Першому посланні до Коринтян 15-19-му вірші. Він сказав: «Якщо тільки в цьому житті ми маємо надію на Христа, то ми найнещасніші з усіх людей». Але у вірші 28-му розділі Послання до Римлян 8 Павло був натхненний написати: «А ми знаємо, що тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре».

У вірші 16 книги Юди міститься застереження щодо тих, хто бурчить або скаржиться, живе за своїми пожаданнями. Це, по суті, стосується тих, хто поводить як справжні християни. Тих, хто навмисно створює труднощі або намагається ускладнити життя. Я хотів би звернути увагу на ще одне, що написав апостол Павло. Це в Першому посланні до Коринтян. Чому б вам не звернутися туди? Починаючи з 10-го розділу, вірша 1.

«Не хочу ж я, браття, залишити вас у невіданні, що всі наші отці були під хмарою, і всі перейшли через море, і всі охрестилися в Мойсея в хмарі та в морі». Тут йдеться про дітей Ізраїля, які всі проходили через Червоне море в книзі Вихід. «Усі їли ту саму духовну їжу, і всі пили той самий духовний напій. Бо пили вони з духовної Скелі, що йшла за ними, а тією Скелею був Христос. Але більшістю з них Бог не був задоволений». Сподіваюся, що Бог буде задоволений і вами. «Бо їхні тіла були розпорошені по пустелі».

Це стало для нас прикладом, щоб ми не пожадали зла, як вони пожадають. І не будьте ідолопоклонниками, як деякі з них, як написано: «Народ сів їсти та пити, і встав гратися». Не чинимо розпусти, як деякі з них чинили, і в один день упало двадцять три тисячі. Не спокушаймо Христа, як деякі з них спокушали Його, і від зміїв їх погинули. Не нарікаймо, як деякі з них нарікали, і від губителя їх погинули». Отже, ви не повинні нарікати, як вони. «Усе це сталося з ними як приклади, і написано нам на повчання, бо на нас прийшов кінець віків». Отже, він каже, що Старий Завіт був написаний для християн, на яких прийшов кінець віків. Потім його наступне твердження: «Тому, хто думає, що він стоїть, нехай стережеться, щоб не впасти».

Він каже, що це приклади, вам слід бути обережними. Ці люди вважали себе Божим народом. Вони скаржилися, і Бог не був ними задоволений. Багато видів скарг вказують на брак віри. Звернімося до книги Йова, розділу 2. Починаючи з вірша 7.

«І вийшов сатана з-перед обличчя Господнього, і вдарив Йова болісними гнояками від підшви його ноги до тім'я». Це було б просто жахливо. «І взяв він собі черепок», тобто шматок розбитої кераміки, «щоб шкребтисся ним, сидячи серед попелу. Тоді його жінка сказала йому: «Ти все ще тримаєшся своєї непорочності? Прокляни Бога та помри!» Але він сказав їй: «Ти говориш, як говорить одна з безрозсудних жінок. Чи справді ми приймаємо добро від Бога, а лиха не приймаємо?» Отже, ми приймаємо Божі благословення, ми також повинні приймати виправлення. «У всьому цьому Йов не грішив устами своїми».

Це був Старий Завіт. Перейдемо до Нового Завіту, книги Матвія. У Євангелії від Матвія, розділ 12, Ісус говорить про те, що ми говоримо, про гріхи наших уст. Матвія 12, починаючи з вірша 35: «Добра людина з доброго скарбу серця свого виносить добре, а зла людина з лихого скарбу виносить лихе. 36 Кажу ж вам, що за кожне слово пусте, яке людина скаже, дасть відповідь судного дня. 37 Бо словами своїми виправдаєшся, і словами своїми засуджений будеш». Кожне слово пусте, яке сказав Ісус. Для християн це означає, що ми маємо суд у цьому віці.

А тепер перейдемо до того, що написав апостол Павло в Посланні до Ефесян, розділ 4. Ми перейдемо до вірша 26.

Павло писав: «Гніваючись, не грішіть»: сонце нехай не заходить у вашому гніві, і не давайте місця дияволу. Хто крав, нехай більше не краде, а краще нехай працює, роблячи своїми руками добре, щоб мав чим дати нужденному». Ви не повинні красти, ви також повинні бути плідними та давати нужденним. «Жодне гниле слово нехай не виходить з ваших уст, але тільки добре для необхідного збудування, щоб воно подало благодать тим, хто слухає».

Той самий принцип стосується і того, що ви можете написати, або, в сучасний час, що ви можете написати текстовим повідомленням. Так, слова, які ви надсилаєте текстовими повідомленнями, не повинні бути спотвореними. Це має бути те, що необхідно для повчання чи будь-якої іншої мети, щоб передати благодать слухачам.

Давайте перейдемо до Євангелія від Матвія 6. Я вже згадував частину цього раніше, лише частину одного вірша, але ми почнемо з вірша 25 і прочитаємо тут багато віршів. Матвія 6, вірш 25.

«Тому кажу вам: Не турбуйтеся про життя ваше, що ви їстимете чи що ви питимете; ані про тіло ваше, у що ви одягнетесь. Хіба життя не більше за їжу, а тіло за одяг? Погляньте на птахів небесних, що не сіють, не жнуть і не збирають. до коморин, та Отець ваш Небесний їх годує. Хіба ви не цінніші за них? Хто з вас, турбуючись, може додати до свого зросту хоча б лікоть?

«Чого ж ви турбуєтесь про одяг? Погляньте на польові лілії, як вони ростуть: не працюють, не прядуть. А я кажу вам, що навіть Соломон у всій славі своїй не вбирився так, як одна з них. Коли ж Бог так одягає польову траву, яка сьогодні є, а завтра буде вкинута в піч, то чим більше Він одягне вас, маловірні?

Тож не турбуйтеся й не кажіть: «Що нам їсти?» чи «Що нам пити?» чи «У що нам одягнутися?» Бо всього цього шукають погани. Бо Отець ваш Небесний знає, що ви потребуєте всього цього. Шукайте ж найперше Царства Божого та правди Його, а все це вам додасться. Тож не турбуйтеся про завтрашній день, бо завтрашній день сам про своє потурбується. Досить кожному дню його власної турботи».

Так, у вас можуть виникнути проблеми. Намагайтеся не хвилюватися і не скаржитися. У Євангелії від Івана 16, вірші 33, вам не потрібно туди звертатися, Ісус сказав: «Це Я вам сказав, щоб мали ви в Мені мир. У світі зазнаєте скорботи, але будьте відважні, бо Я світ переміг». Чи маєте ви відвагу?

Давайте звернемося до першого послання до Солунян 4, вірша 15.

«Бо це кажемо вам словом Господнім, що ми, живі й позостаємось до пришествя Господнього, ніяк не випередимо покійних. Бо Сам Господь зійде з неба з наказом, з голосом архангела та з трубою Божою. І мертві в Христі воскреснуть

першими. Потім ми, живі й позосталі, будемо разом з ними підхоплені на хмарах на зустріч Господу на повітрі. І так завжди будемо з Господом. Тож утішайте один одного цими словами». Втішайтеся словом Божим.

Ми знаємо, що апостол Павло та люди, які його оточували, за його часів зараз не живі. Вони мертві. Але у нас є шанс у двадцять першому столітті бути серед тих, хто буде живий і зміниться, коли прийде Ісус. Ви можете подумати: так, але Ісус не прийде ще деякий час. Давайте перейдемо до Филип'ян 4, і дозвольте мені сказати тут, що Ісус не повернеться раніше 2032 року. Він все одно не прийде протягом наступних кількох років, тож що ще ми можемо зробити або що ще нам слід робити тим часом?

Филип'ян 4 вірш 8: «Наостанку ж, брати, все, що тільки правдиве, все, що тільки чесно, все, що тільки праведне, все, що тільки чисте, все, що тільки любе, все, що тільки гідне хвали, коли є якась чеснота та похвальна річ, роздумуйте про це. Чого ви навчилися, і прийняли, і чули, і бачили в мені, те робіть, і Бог миру буде з вами».

Усунення закваски. Одним із способів підготовки до Песаху є усунення закваски. Символічно закваска символізує лицемірство та гріх. Один із способів показати, що ви покаялися в цей час і готові робити все Божим шляхом, – це процес усунення закваски. Це неприродна річ, яку люди роблять насправді. Біблія каже, що не повинно бути закваски в наших домівках протягом семи днів опрісноків.

Я зачитаю це з дев'ятнадцятого розділу книги Вихід 12. Вам не потрібно туди йти. Там сказано: «Сім днів не буде знайдено закваски у ваших домах, бо кожен, хто їстиме заквашене, буде витятий з громади Ізраїля, чи... він є «чужинець чи тубілець». Не тільки діти Ізраїля робили це, але й ранні християни дотримувалися того ж часу.

Я зачитаю дещо з Полікрата Ефеського, лідера Церкви Божої, який святкував Песах чотирнадцятого числа. У своєму листі до тогочасного єпископа Риму, який не хотів цього робити, він написав: «І я, Полікрат, найменший з вас усіх, чиню за традицією моїх родичів, деяких з яких я уважно дотримувався. Бо семеро моїх родичів були єпископами, а я восьмий. І мої родичі завжди святкували день, коли люди знімали закваску».

Один зі способів, як ми можемо дослідити себе в цю пору року, — це зупинитися та очистити наші домівки та транспортні засоби від закваски. Це спонукає нас зупинитися та задуматися, що так само, як закваска навколо нас, так само є і гріх. І так само, як закваска потребує старанності, щоб її видалити, так само і гріх. Це також показує нам, що оскільки ми можемо знайти закваску в місцях, де, на нашу думку, вона не може бути, ми можемо мати гріхи в місцях, де, на нашу думку, це неможливо.

Давайте трохи поговоримо про закваску. Заквашені продукти – це ті, що зазвичай містять дріжджі або харчову соду. Закваска надуває речі, робить їх більшими. Наприклад, хліб на заквасці кришиться. Тож ви можете думати, що позбулися закваски, але вона опиниться повсюди у вашому автомобілі чи будинку.

Десятиліття тому ми з дружиною Джойс ретельно провели роботу з видалення закваски і думали, що видалили всю закваску. Ми відкрили всі шухляди та заглянули скрізь. З якоїсь причини в одній з кімнат нашого сина, кімнаті, де ми вже видалили закваску, була маленька упаковка. Я не пам'ятаю, чи це було якесь печиво, чи маленький тістечко, чи щось таке. Я точно не пам'ятаю. Ми не могли повірити, що вона там була. Ми думали, що видалили її всю. Закваска — це символ гріха. Іноді гріх проникає різними шляхами, і ми не знаємо, як. Це просто трапляється.

Ще одна річ, яку я хотів би прокоментувати, це те, що ми не кладемо закваску деінде і не повертаємо її після днів опрісноків. Я маю на увазі, що ми не беремо нашу стару закваску, не зберігаємо її, а потім повертаємо. Ми хочемо позбутися наших старих гріхів.

Я зачитаю щось з Послання до Римлян, 8-й вірш 5.

Апостол Павло писав «Бо ті, хто живе за тілом, думають про плотське, а хто живе за духом, про духовне. Бо думки тілесні — смерть, а думки духовні — життя та мир.

Тілесні думки — це ворожнеча проти Бога, бо вони не підкоряються Божому закону, та й не можуть. Тому ті, хто живе за тілом, не можуть догодити Богові».

Чому згадувати про це тут? Тому що я вже згадував раніше, що деякі люди витрачають багато часу, зосереджуючись на фізичному очищенні від закваски, і недостатньо часу приділяють власному життю. Одна річ, яку я особисто роблю, і думаю, що кожен, хто очищається від закваски, повинен робити, це коли ви очищаєтеся, також думати про власні гріхи. Зокрема, ми знаходимо фізичну закваску там, де ви її не очікували. Гріх у вашому житті такий самий. Сподіваюся, це змусить вас правильно мислити та правильно зосередитися.

А тепер, якщо ви все ще читаєте Послання до Римлян 8, давайте перейдемо до 9-го вірша.

«Ви ж не в тілі, а в дусі, якщо Дух Божий живе у вас. А коли хтось не має Духа Христового, той не Його. А коли Христос живе у вас, то тіло мертво через гріх, а дух живий через праведність. А коли Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, живе у вас, то Той, Хто воскресив Христа з мертвих, оживить і ваші смертні тіла Духом Своїм, що живе у вас».

Чи означає це, що нам не слід видаляти закваску? Ні, нам все одно слід. Давайте також звернемося до 23-го розділу Євангелія від Матвія, щоб прочитати кілька слів Ісуса. Матвія 23, починаючи з 23-го вірша.

«Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри! Бо даєте десятину з м'яти, анісу та кмину, а найважливіше в Законі занедбали: справедливість, милосердя та віру. Це потрібно було робити, не залишаючи іншого. Провідники сліпі, що проціджуєте комара, а верблюда ковтаєте!» Це те, що нас турбує під час Днів Опрісноків. Ми хочемо, щоб ви, звичайно, позбулися закваски, але також і самі себе перевірили.

«Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, бо очищаєте чашу та миску зовнішню частину, а всередині вони повні здирництва та розпусти. Фарисею сліпий, очисти спочатку середину чаші та миски, щоб чистими стали й зовнішні вони.

Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри! Бо ви подібні до побілених гробів, які ззовні здаються гарними, а всередині повні кісток мертвих та всякої нечистоти. Так само й ви зовні здаєтеся людям праведними, а всередині повні лицемірства та беззаконня».

Нам потрібно робити фізично, але не зосереджуйтесь лише на заквасці, щоб бути праведними перед собою зовні. Не нехтуйте ширшою картиною. Фарисеї робили фізично, але нехтували ширшою картиною. Вони багато зробили для показухи. Ми не повинні наслідувати їх, ми повинні наслідувати Христа і робити фізично та духовно, як це робив Ісус. Хоча Ісус не грішив, ми грішили. Нам потрібно покаятися.

Ця пора року має спонукати нас приділяти цьому більше часу. Нам потрібно прислухатися до застережень апостола Павла та дослідити себе. Як я вже згадував, Плач Єремії, по суті, говорить те саме, і інші частини Біблії також говорять про це.

Деякі люди плутаються щодо закваски, тому давайте поговоримо про фізичні аспекти закваски. Я перелічу деякі розпушувачі. Це частковий список.

Активні сухі дріжджі

Карбонат амонію - також відомий як "Хартсхорн"

Бікарбонат амонію

Аміак Бейкера

Пекарські дріжджі

Розпушувач

Харчова сода

Бікарбонат соди

Дикалій карбонат

Бікарбонат калію (також відомий як «поташ» або «перлинний мікс»)

Карбонат калію

Фосфат алюмінію натрію

Бікарбонат натрію

Дріжджі для закваски

Ви можете побачити деякі з цих інгредієнтів, зазначених на етикетках під час видалення закваски. У сучасному світі багато упакованих продуктів мають на собі перелік інгредієнтів.

Ось кілька речей, які не є розпушувачами, і це важливо, якщо ви не хочете викидати речі, які вам не потрібно викидати.

Автолізовані дріжджі

Пивні дріжджі

Кукурудзяний крохмаль

Яєчні білки

Полісорбат 60

Бітарtrat калію (винний камінь)

Сорбітан моностеарат

Порошок тартрату

Дріжджі Торула

Дріжджовий екстракт

У 1982 році, у проповіді старої Всесвітньої Церкви Бога під назвою «Пасхальний іспит», Герберт Армстронг розглянув деякі речі та сказав: «Брати, ви повинні покаятися та бути охрещеними. Вам не потрібно турбуватися про свої минулі гріхи. Багато людей досі так роблять, але він сказав, що вам краще турбуватися про те, чи будете ви грішити в майбутньому. Бо якщо ви грішите, то, за його словами, ви накликаєте на себе покарання. Чи продовжували ви грішити? І, звичайно, ви повинні покаятися».

Він процитував Діяння 2 вірш 38 про покаєння та хрещення. Потім він сказав: «Але деякі не змінили свого напрямку». У Біблії немає обіцянки, що ви отримаєте Святого Духа, якщо не покаєтесь та не охреститесь. Потім він сказав, що деякі з вас не змінюються. Ви все ті самі. Ви прийняли якесь вчення чи якісь настанови, які чули. Ви кажете, що хочете бути добрими, і ви думаєте, що це правда і що це правильно, тому я просто приймаю це, а не змінюватимуся. Це неправильно. Це не спасе вас і не дасть вам Святого Духа.

Щоб покаятися, ви повинні покаятися, змінитися. Визнати, що ви помиляєтесь, що ви жили неправильно, і змінити це. Це те, що ми повинні робити, і це те, що повинні робити християни.

У Біблії є приклад про Симона Волхва. Він знаходиться в Діяннях Апостолів, розділ 8. Я не збираюся читати цей уривок, але, по суті, він чув проповіді людей, охрестився, але насправді не покаювся. Протягом історії люди вірили, що саме він започаткував рух відступників, який зрештою вплинув на те, що ми зараз називаємо основним християнством, або те, як вони самі себе називають. Симон Волхв не покаювся, хоча й казав, що вірить у це, і охрестився. А як щодо вас? Ви повинні покаятися у своєму старому способі життя або в чомусь, що суперечить Божому способу життя.

Павло сказав, що він слабкий, але він закликав нас перевірити себе. Ми повинні перевірити себе. Одна з причин, чому ми святкуємо Песах лише раз на рік, а не щодня, як це відбувається на католицькій месі, або щотижня, щомісяця чи щокварталу, як деякі протестантські групи, адвентисти чи хтось інший, полягає в тому, що Бог хоче, щоб ми витрачали більше часу на самоаналіз та споглядання себе.

Ви кажете, що щодня дивитися на себе. Що ж, це стає своєрідною рутинною. Тож необхідність проходити процес розквашування певною мірою змінює наш фізичний розпорядок. А ті, хто щодня причащається, що має бути Песахом, ймовірно, не розквашують свої будинки щодня. Вони не дотримуються Днів Опрісноків та інших подібних речей. Бог має ці щорічні настанови та щорічні нагадування для нас зупинитися, зробити паузу, подивитися на своє життя по-іншому, щоб ми могли стати кращими.

Ми повинні йти вперед, до досконалості. Ми повинні зростати в благодаті та пізнанні нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа. Щиро і щиро перевірте себе перед Песахом цього року, а якщо ви будете дивитися це в наступні роки, то наступного Песаху. Перевірте себе перед Песахом. Це одна з причин, чому у Бога є річний план. Я хочу, щоб ви подивилися на себе інакше, ніж ви могли б дивитися протягом решти року, росли, рухалися до досконалості та долали труднощі, бо саме це Біблія каже християнам робити. Ми всі повинні це робити. Це доктор Боб Тіль від Церкви Бога, що продовжується.